

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 24. czerwca 1910.

Treść: № 119. Rozporządzenie, dotyczące pełnienia czynności służebnych przy urządach pocztowych I. i II. klasy oraz stosunków służbowych użytych do tego organów.

119.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. czerwca 1910,

dotyczące pełnienia czynności służebnych przy urządach pocztowych I. i II. klasy oraz stosunków służbowych użytych do tego organów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 20. czerwca 1910 rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

Ogłoszone niniejszem rozporządzeniem postanowienia normalne co do pełnienia czynności służebnych przy urządach pocztowych I. i II. klasy oraz stosunków służbowych użytych do tego organów mają wejść w życie z dniem 1. lipca 1910.

Artykuł II.

Celem przeprowadzenia rozporządzenia niniejszego względnie postanowień normalnych należy ustalić i systemizować liczbę posad wiejskich sług pocztowych i wiejskich listonoszy potrzebną w każdym urzędzie pocztowym I. i II. klasy.

Artykuł III.

Posady wiejskich sług pocztowych i wiejskich listonoszy, systemizowane w myśl artykułu II., należy obsadzić przez ustanowienie odpowiednich osób

wiejskimi sługami pocztowymi względnie wiejskimi listonoszami stosownie do następujących postanowień.

Artykuł IV.

Pod względem przyjęcia na posady wiejskich sług pocztowych w myśl artykułu III. wchodzi w rachubę w następującym porządku:

- a) rzeczywisci posłańcy pocztowi, zatrudnieni istotnie w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w odnośnym urzędzie pocztowym w myśl rozporządzenia z dnia 16. stycznia 1905, l. 2811, Dz. r. p. i t. Nr. 7;
- b) pomocniczy posłańcy pocztowi, zatrudnieni istotnie w odnośnym urzędzie pocztowym w chwili podanej pod a;
- c) tacy rzeczywisci posłańcy pocztowi, zatrudnieni istotnie w innym urzędzie pocztowym I. względnie II. klasy w chwili, podanej pod a, którzy z powodu przeprowadzenia rozporządzenia tego utracili posadę;
- d) tacy sami pomocniczy posłańcy pocztowi, zatrudnieni istotnie w innym urzędzie pocztowym I. względnie II. klasy w chwili, podanej pod a;
- e) rzeczywisci posłańcy pocztowi, którzy w chwili, podanej pod a, są istotnie zatrudnieni w urządach pocztowych III. klasy albo nie mają posady i ubiegają się o nadanie im miejsca wiejskiego sługi pocztowego;

f) inni odpowiedni kompetenci (§§ 5. i 6. postanowień normalnych).

Jeżeli przy obsadzaniu posady wiejskiego sługi pocztowego ma się rozstrzygać między kilkoma osobami, równo ukwalifikowanymi w myśl przepisów powyższych, wówczas powinna decydować w przypadkach *a* i *b* długość rzeczywistego czasu służby w odnośnym urzędzie, a przy równym czasie służby w odnośnym urzędzie, jak również w przypadkach *c* do *e* długość całego czasu rzeczywistego zatrudnienia w służbie urzędu pocztowego.

Artykuł V.

Z pośród osób, wymienionych w artykule IV., należy ustanowić osoby, o których mowa pod *a* i *c*, wiejskimi sługami pocztowymi w charakterze stałym.

To samo odnosi się do osób, wymienionych pod *b* i *d*, które mogą wykazać co najmniej 10letni ogólny czas rzeczywistego zatrudnienia w służbie urzędu pocztowego.

Wszystkie inne osoby należy ustanowić wiejskimi sługami pocztowymi w charakterze tymczasowym.

Artykuł VI.

Pomocnicze posłańcynie pocztowe, używane w chwili rozpoczęcia się mocy obowiązującej postanowień normalnych na podstawie ryczałtów na służbę pierwszego do trzeciego stopnia do takiej służby, którą uwzględniono dla utworzenia posady wiejskiego sługi pocztowego, można wyjątkowo w przypadkach godnych uwzględnienia przyjąć w bezpośredni stosunek służbowy względem państwa według postanowień, obowiązujących dla wiejskich sług pocztowych w charakterze tymczasowym. Są one jednak wykluczone od składania egzaminu służbowego, od posunięcia do wyższych stopni płacy, od zaopatrzenia w ubiór służbowy i od udziału w funduszu prowizyjnym w charakterze obowiązanych uczestników.

Artykuł VII.

Pod względem przyjęcia na posady listonoszy wiejskich w myśl artykułu III. wchodzi w rachubę w razie ubiegania się o odnośną posadę w następującym porządku kolejnym:

- a) osoby, które obecnie pełnią rzeczywiście służbę odnośną;
- b) osoby, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia były stale zatrudnione w służbie listonoszy wiejskich, jeżeli sprawowaną przez nich dotychczas służbę uwzględniono dla utworzenia posady wiejskiego sługi pocztowego, nie ustanowiwszy ich samych wiejskimi sługami pocztowymi; jeżeli kilka takich osób ubiega się o tę samą posadę, należy rozstrzygać stosownie do postanowień artykułu IV.;
- c) inni uzdatnieni kompetenci (§ 40. postanowień normalnych).

Artykuł VIII.

Dyrekcya poczt i telegrafów ma odebrać książki służbowe rzeczywistych posłańców pocztowych, ustanowionych wiejskimi sługami pocztowymi lub wiejskimi listonoszami, przy sposobności ich ustanowienia i przechowywać książki te.

Artykuł IX.

O ile listonosze wiejscy, ustanowieni obecnie przy urzędach pocztowych I. i II. klasy na podstawie umowy służbowej, zawartej bezpośrednio z rządem, są całkowicie zatrudnieni, należy ich przyjąć na posady wiejskich sług pocztowych. Odnośną posadę listonosza wiejskiego należy jednocześnie przekształcić na posadę wiejskiego sługi pocztowego. Pod względem przyjęcia osób tych w charakterze stałym lub tymczasowym mają mieć odpowiednie zastosowanie postanowienia artykułu V., ustęp 2. względnie 3.

Jeżeli u listonoszy wiejskich, wspomnianych w zdaniu pierwszym niniejszego artykułu, nie zachodzi warunek pełnego zatrudnienia, należy wypowiedzieć odnośną umowę służbową i zawrzeć równocześnie nową na podstawie postanowień normalnych, ogłoszonych niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli w wypadkach, omówionych w ustępie poprzedzającym, istnieje możliwość systemizowania nowej posady wiejskiego sługi pocztowego przez skombinowanie służby listonosza wiejskiego z innymi czynnościami służebnymi, potrzebnymi w odnośnym urzędzie pocztowym a nie uwzględnionymi dla systemizowania posady wiejskiego sługi pocztowego, i jeżeli odnośny listonosz wiejski stara się o ustanowienie go wiejskim sługą pocztowym, wówczas należy postąpić stosownie do ustępu pierwszego niniejszego artykułu.

Jeżeli w przypadkach, unormowanych artykułem tym, dotychczasowe pobory takiego listonosza wiejskiego, obliczone na rok, są wyższe od obliczonych na rok poborów, przypadających według postanowień normalnych, wówczas należy asygnować nadwyżkę jako dodatek uzupełniający, który stosownie do zyskiwania wyższych poborów rocznych ma być odpowiednio zmniejszany, a względnie zupełnie zastanowiony.

Artykuł X.

Rzeczywistych posłańców pocztowych, którzy w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byli zatrudnieni przy urzędach pocztowych I. i II. klasy i nie mogli być uwzględnieni przy obsadzeniu posad wiejskich sług pocztowych lub wiejskich listonoszy w myśl postanowień artykułów poprzedzających, należy wciągnąć do zapisku kompetentów na posady wiejskich sług pocztowych (§ 7. postanowień normalnych); w razie innego zatrudnienia w służbie pocztowej zatrzymują oni aż do umieszczenia ich na posadach wiejskich sług po-

cztowych lub wiejskich listonoszy na przeciąg lat pięciu dla swej osoby tytuł służbowy „rzeczywistego posłańca pocztowego“. W razie przyjęcia takich posłańców pocztowych na posady wiejskich sług pocztowych należy ich natychmiast potwierdzić w charakterze stałym.

Artykuł XI.

Czas służby, przebyty na posadzie rzeczywistego posłańca pocztowego, wliczy się do minimalnego czasu służby wiejskiego sługi pocztowego w charakterze stałym, który ma być wykazany w myśl § 21. postanowień normalnych przy ubieganiu się o posadę sługi pomocniczego względnie sługi urzędu pocztowego.

Artykuł XII.

Po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia można zarządzać zmiany w personalu posłańców pocztowych przy urzędach pocztowych I. i II. klasy jedynie za zezwoleniem dyrekcji poczt i telegrafów.

Artykuł XIII.

Ryczałty na służbę, przyznawane dotychczas urzędom pocztowym I. i II. klasy, wraz z ewentualnymi dodatkami należy zastanowić z dniem 30. czerwca 1910. Do ustalenia ryczałtów na służbę i dodatków, przypadających według zamieszczonych poniżej postanowień normalnych, należy przystąpić niezwłocznie; ustalone w ten sposób ryczałty na służbę oraz ryczałty zastępcze należy asygnować z dniem 1. lipca 1910 stosownie do odnośnych terminów płatności.

Gdyby ustalenie i wyasygnowanie ryczałtów na służbę i ewentualnych dodatków, przypadających dla każdego poszczególnego urzędu pocztowego I. i II. klasy, nie dało się przeprowadzić aż do wyznaczonego terminu, wówczas należy wyasygnować odnośnym urzędom, począwszy od dnia 1. lipca 1910, zaliczki w wysokości, odpowiadającej mniej więcej potrzebie obrotu i stosunkom służbowym, w ratach miesięcznych, płatnych z dołu. Przy sposobności ostatecznego ustalania ryczałtu na służbę dla pewnego urzędu wraz z ewentualnymi dodatkami należy następnie przeprowadzić w każdym wypadku równoczesny obrachunek co do wyasygnowanych aż dotąd zaliczek.

Artykuł XIV.

Dla urzędów pocztowych I. i II. klasy wyda się nowy formularz karty księgi głównej, dotyczący czynności służebnych; formularz ten ma być sprowadzany w sposób, przepisany dla druków urzędowych, i począwszy od chwili obecnej wyłącznie używany dla wspomnianych urzędów. Co do wygotowania, zmiany i rozdzielania kart księgi głównej mają mieć odpowiednie zastosowanie postanowienia dotychczasowe.

Aż do otrzymania nowych kart księgi głównej należy dalej prowadzić karty księgi głównej, używane dotychczas dla każdego urzędu, w ten sposób, iż uwidaczniać się będzie rozdział ustalonych czynności służebnych między posady wiejskich sług pocztowych, posady wiejskich listonoszy i nowo wymienione ryczałty.

Artykuł XV.

Zaopatrzenie na starość wiejskich sług pocztowych i wiejskich listonoszy odbywa się za pośrednictwem funduszu prowizyjnego dla posłańców pocztowych.

Wiejscy słudzy pocztowi w charakterze tymczasowym i stałym, tudzież wiejscy listonosze z tygodniowym czasem służby, przenoszącym 30 godzin, są obowiązani do uczestniczenia w funduszu prowizyjnym. Rząd opłaca za obie te grupy funkcyjaryszu tytułem wkładek do funduszu należytość wstępną w równym wymiarze, a wkładki roczne w podwójnym wymiarze odnośnych wkładek członków.

Ci pomocniczy posłańcy pocztowi, którzy w chwili wejścia rozporządzenia niniejszego w życie byli zatrudnieni przy urzędach pocztowych I. i II. klasy i którzy zaraz albo w ciągu okresu pięcioletniego będą przyjęci jako wiejscy słudzy pocztowi albo wiejscy listonosze z tygodniowym czasem służby, przenoszącym 30 godzin, są także wówczas obowiązani do udziału w funduszu prowizyjnym, gdy przekroczyli wiek maksymalny, unormowany dla przystąpienia do funduszu, o ile w chwili przyjęcia nie osiągnęli jeszcze 60. roku życia.

Zmiana statutu funduszu prowizyjnego dla posłańców pocztowych, zatwierdzonego rozporządzeniem z dnia 1. lutego 1906, l. 1777/P., Dz. r. p. i t. Nr. 23, będzie osobno ogłoszona.

Artykuł XVI.

Ubezpieczenie posłańców pocztowych na wypadek choroby będzie przeprowadzone w myśl § 16. ustawy z dnia 26. grudnia 1899. Dz. p. Nr. 255, i § 1. rozporządzenia pełnego Ministerstwa z dnia 5. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 23, przez utworzenie kasy chorych przy przedsiębiorstwie. Aż do jej zaprowadzenia należy w przypadkach choroby przyznawać:

- a) wiejskim sługom pocztowym świadczenia, przewidziane w §§ 6. i 8. ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, przyjmując przytem za podstawę wymiaru dziennego zaopatrzenia chorych zamiast płacy dziennej zwykłych robotników, będącej w zwyczajnym w powiecie sądowym, trzydziestą część płacy miesięcznej,
- b) wiejskim listonoszom świadczenia, przewidziane w § 6. pod l. 1. powołanej ustawy.

Artykuł XVII.

Pierwsze zaopatrzenie wiejskich sług pocztowych i wiejskich listonoszy w ubiór służbowy nastąpi według osobnych przepisów, wydanych w tym względzie.

Artykuł XVIII.

Należytości za nadanie posad służbowych wiejskim sługom pocztowym i wiejskim listonoszom należy wymierzać i ściągać stosownie do postanowień, wydanych w rozporządzeniu z dnia 26. grudnia 1905, l. 68608, Dz. r. p. i t. Nr. 132, dla listonoszy wiejskich, przyjętych wprost przez zakład poczt i telegrafów na podstawie umowy służbowej.

Artykuł XIX.

Dla każdego urzędu pocztowego I. i II. klasy, przy którym systemizowano posady wiejskich sług pocztowych lub posady wiejskich listonoszy, należy ułożyć podział służby i uwidocznić w nim dokładnie czynności służbowe, należące do każdego poszczególnego wiejskiego sługi pocztowego względnie listonosza, oraz w danym razie te czynności służebne, których koszt ma naczelnik urzędu pokrywać z wy-

nagrodzeń, przyznanych mu w tym celu stosownie do zamieszczonych w dalszym ciągu postanowień normalnych. Ten podział służby podlega zatwierdzeniu dyrekcji poczt i telegrafów i ma być ogłoszony przez przybicie wewnątrz lokalu urzędowego.

Artykuł XX.

Z chwilą rozpoczęcia się mocy obowiązującej postanowień normalnych, ogłoszonych niniejszem rozporządzeniem, uchyla się te przepisy rozporządzenia z dnia 8. grudnia 1899, l. M. h. 58102, Dz. r. p. i t. Nr. 128, dotyczącego pełnienia czynności służebnych przy nieskarbowych urządach pocztowych (urzędach pocztowych i telegraficznych), i rozporządzenia z dnia 16. stycznia 1905, l. M. h. 2811, Dz. r. p. i t. Nr. 7, dotyczącego uzupełnienia postanowień normalnych co do ryczałtów na służbę dla nieskarbowych urzędów pocztowych (i telegraficznych), ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 8. grudnia 1899, l. 58102, Dz. r. p. i t. Nr. 128, które odnoszą się do urzędów pocztowych I. i II. klasy, o ile przepisów tych nie utrzymano wyraźnie w mocy rozporządzeniem niniejszem.

Weiskirchner wlr.

Postanowienia normalne

co do

pełnienia czynności służebnych przy urządach pocztowych I. i II. klasy i stosunków służbowych użytych do tego organów.

A. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Czynności służebne, do których pełnienia odnoszą się postanowienia niniejsze, obejmują:

- a) służbę doręczeń pocztowych,
- b) służbę listonoszy wiejskich,
- c) obchody posłańcze,
- d) obchody zbiorcze,
- e) służbę ładowania i towarzyszenia przewozowi,
- f) służbę doręczania telegramów w zamkniętym obszarze miejscowym oraz w okręgu kilometrowym poza tym obszarem,
- g) służbę doręczeń pospiesznych i służbę doręczenia telegramów poza obrębem obszaru, oznaczonego pod f,
- h) inne czynności służebne potrzebne w toku służby urzędowej.

§ 2.

Czynności służebne przy urządach pocztowych I. i II. klasy pełnią stosownie do następującego § 3:

- a) wiejscy słudzy pocztowi,
- b) wiejscy listonosze,
- c) osoby odpowiednie i godne zaufania, przyjęte przez pocznistrza.

§ 3.

1. Wiejskich sług pocztowych używa się: do pełnienia czynności służbowych, wymienionych w § 1. pod a do f i h, jeżeli poszczególny sługa jest w ten sposób stale całkowicie zajęty.

2. Listonoszy wiejskich używa się: do pełnienia służby, wymienionej w § 1. pod b, ewentualnie także służby, określonej pod a, c i e, jeżeli nie zachodzą warunki ustanowienia wiejskiego sługi pocztowego w myśl punktu 1.

3. Jeżeli co do załatwiania czynności służbowych, wymienionych w § 1., nie zachodzą ani wymogi ustanowienia wiejskich sług pocztowych w myśl punktu 1., ani wymogi ustanowienia listonoszy wiejskich w myśl punktu 2., będą czynności te załatwiane przez osoby, wymienione w § 2. pod c.

B. Postanowienia dla wiejskich sług pocztowych.

§ 4.

Wiejscy słudzy pocztowi będą ustanawiani i wynagradzani wprost przez zarząd pocztowy.

§ 5.

Warunki uzyskania posady wiejskiego sługi pocztowego są następujące:

1. płeć męska;
2. wykazanie obywatelstwa austriackiego;

3. nieskazitelnosc pod wzgledem obywatelskim i moralnym;

4. wiek pomiedzy 17. a 40. rokiem;

5. dowod fizycznego uzdolnienia i zupelnej zdatnosci do sluzby;

6. dowod znajomosci czytania, pisania i rachowania oraz potrzebnej znajomosci jezykow.

§ 6.

Od uzyskania posady wiejskiego slugi pocztowego sa wykluczeni:

1. ci, ktorzy wskutek skazania przez sad karny utracili uzdatnienie do uzyskania posady w sluzbie państwowej i nie odzyskali go jeszcze napowrot;

2. ci, ktorzy popadli w konkurs lub pozostaja pod kuratela;

3. ci, ktorzy mieli juz posade w sluzbie państwowej, lecz zostali wydalenii ze sluzby wskutek własnej winy;

4. ci, ktorzy pozostawali w prywatnym stosunku sluzbowym w obec naczelnika urzedu pocztowego i zostali usuniecie ze sluzby przez dyrekcje poczt i telegrafow.

Gdyby bez zezwolenia Ministerstwa handlu przyjeta do sluzby osoba, wykluczona od niej wedlug niniejszych postanowien, w owczas nalezy uzwazac stosunek sluzbowy za rozwiązany z chwila ustalenia tego stanu rzeczy a dotyczaca osoba wydalic bez zwlocznie ze sluzby bez postepowania dyscyplinarnego.

§ 7.

Posade wiejskiego slugi pocztowego nadaje dyrekcya poczt i telegrafow na podstawie listy prenotacyjnej, ktora ma byc prowadzona dla kompetentow na posady wiejskich slug pocztowych.

Na ządanie moga byc wciagnieci do listy tej:

1. wiejscy sludzy pocztowi bez posady,
2. wiejscy listonosze,
3. rzeczywisci poslanicy pocztowi.
4. pomocniczy poslanicy pocztowi,
5. inni kompetenci.

Wiejskim listonoszom, rzeczywistym poslancom pocztowym i pomocniczym poslancom pocztowym, ktorzy pozostaja w sluzbie czynnej albo co do ktorych nie uplynelo wiecej jak dwa lata od czasu ich ostatniego zatrudnienia w czynnej sluzbie pocztowej, moze dyrekcya poczt i telegrafow darowac przekroczenie wieku maksymalnego, unormowanego w § 5., l. 4. dla ustanowienia wiejskim sluga pocztowym.

Ustanowionemu wręczy się jeden egzemplarz niniejszych postanowien normalnych, ktorego odbior ma tenze potwierdzic na piśmie, dodajac, iz zaznamil się z treścią postanowien normalnych i ze poddaje się bez zastrzezen tym postanowieniom oraz wszystkim przepisom, ktore wstapila w ich miejsce.

§ 8.

Posade wiejskiego slugi pocztowego nadaje się na razie w charakterze tymczasowym.

Tymczasowi wiejscy sludzy pocztowi sa obowiazani poddac się w ciagu dwuch lat egzaminowi, rozciagajacemu się na zasadnicze postanowienia z posrod tych przepisow sluzbowych, ktorych znajomosc jest potrzebna dla wykonywania sluzby wiejskiego slugi pocztowego. Egzamin ten ma przedsiabrac urzednik dyrekcji poczt i telegrafow lub jednego z urzedow skarbowych. Jednorazowe powtorzenie egzaminu jest dozwolone. Dalsze postanowienia co do odbywania egzaminu maja wydac dyrekcje poczt i telegrafow we własnym zakresie dzialania. Z egzaminu, zlozonego z wynikiem pomyslnym, nalezy wydac poświadczenie.

Od powyższego egzaminu sluzbowego uwolnieni sa ci, ktorych przyjeta na posady wiejskich slug pocztowych jako rzeczywistych poslancow pocztowych albo jako listonoszy wiejskich, pochodzacych z etatu rzeczywistych poslancow pocztowych.

Tymczasowi wiejscy sludzy pocztowi, ktorzy zlozyli egzamin sluzbowy z wynikiem pomyslnym i odbyli dwuletnia zadowalajaca sluzbe w tym charakterze, beda zatwierdzeni stale.

Tymczasowi wiejscy sludzy pocztowi, ktorzy nie zdali egzaminu sluzbowego z uplywem trzeciego roku sluzby, maja byc uwolnieni ze sluzby.

§ 9.

Przy pierwszym wstapieniu do sluzby maja tymczasowi wiejscy sludzy pocztowi zlozyc w obecności jednego swiadka plici męskiej do rak naczelnika urzedu przyrzeczenie wierności i przestrzegania tajemnicy urzędowej (zobacz załącznik 1.). Dokument przyrzeczenia, podpisany przez skladajacego je oraz przez naczelnika urzedu i swiadka, nalezy przeslac dyrekcji poczt i telegrafow.

Przy sposobności stalego zatwierdzenia winien naczelnik urzedu odebrac od kazdego wiejskiego slugi pocztowego przysiege sluzbowa co do przestrzegania tajemnicy listowej i pocztowej.

Za rote przysiegi ma sluzyc rota, przepisana dla slug rządowych (zobacz załącznik 2.).

Dokument przysiegi ma byc podpisany przez zaprzysiezonego tudziez przez odbierajacego przysiege i przeslany dyrekcji poczt i telegrafow.

§ 10.

Wiejscy słudzy pocztowi pobierają płacę miesięczną, płatną w ratach z dołu według następującego wzoru:

Stopień płacy	w rejonie						
	Wiednia	I.	II.	III.	IV.		
	klasy dodatków aktywalnych						
	bez względu na klasę i stopień urzędu				w urzędach pocztowych		
k o r o n							
I.	78	75	72	69	66	63	60
II.	84	81	78	75	72	69	66
III.	90	87	84	81	78	75	72
IV.	96	93	90	87	84	81	78
V.	102	99	96	93	90	87	84

Stopy I. stopnia płacy mają być stosowane do tymczasowych wiejskich sług pocztowych, a stopy II., III., IV. i V. stopnia płacy do wiejskich sług pocztowych w charakterze stałym.

Posunięcie wiejskich sług pocztowych w charakterze stałym do III., IV. a względnie V. stopnia następuje po pięcio-, dziesięcio- względnie piętnastoletnim czasie służby, przebyłym w tym charakterze, i ma za warunek zadowalające pełnienie służby. Przy obliczaniu czasu służby, decydującego pod względem posunięcia, uwzględnia się tylko takie okresy czasu, które wchodzi w rachubę co do wypłaty płacy miesięcznej (§ 12.), albo w ciągu których przynawano świadczenia z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby (§ 19.).

Jeżeli w pewnej miejscowości IV. rejonu klas dodatków aktywalnych istnieje kilka klasowych urzędów pocztowych, należących do różnych klas względnie stopni, wówczas pobierają wiejscy słudzy pocztowi przy wszystkich tych urzędach płacę miesięczną według skali, przypadającej dla urzędu wyższej klasy względnie najwyższego stopnia. Jeżeli w siedzibie klasowego urzędu pocztowego znajduje się urząd skarbowy, wówczas mają wiejscy słudzy pocztowi takiego urzędu klasowego pobierać płacę miesięczną według skali, przypadającej dla urzędu I. klasy, 1. i 2. stopnia.

Gdyby zaliczono pewien urząd pocztowy do niższej klasy względnie do niższego stopnia i gdyby

wskutek tego zaliczenia płaca miesięczna wiejskich sług pocztowych, zatrudnionych przy oduśnym urzędzie, uległa zmniejszeniu, wówczas otrzymają odnośni wiejscy słudzy pocztowi różnicę tę jako dodatek uzupełniający, który w miarę zyskiwania wyższych plac miesięcznych należy odpowiednio zniżyć, a względnie całkiem zastanowić.

§ 11.

Posunięcie wiejskich sług pocztowych do wyższych stopni płacy należy zarządzać z urzędu corocznie w dwóch terminach w ten sposób, iż ci, którzy aż do dnia 31. marca względnie 30. września każdego roku włącznie ukończą czas służby, wymagany dla posunięcia do wyższego stopnia płacy, mają rozpocząć pobieranie wyższych poborów z następnym dniem 1. kwietnia, względnie 1. października tego samego roku.

§ 12.

Korzystanie z płacy miesięcznej zależy od warunku rzeczywistego pełnienia służby, pomijając wypadki, wymienione wyraźnie w dalszym ciągu. Za te dni, w których nie pełniono służby, odciąga się stosunkową kwotę z płacy miesięcznej, przyczem należy równomiernie liczyć każdy miesiąc za 30 dni. Przy obliczaniu tego potrącenia nie uwzględnia się jednak:

1. unormowanych dni spoczynku, przypadających na czas pełnienia służby;
2. dni nieobecności w służbie, spowodowanej należycie wykazaną chorobą, nie przekraczającą trzech dni,
3. kontumacyą albo
4. prawidłowo udzielonym urlopem, o ile w tym ostatnim wypadku nie uczyniono wyraźnie urlopu zawisłym od zupełnego lub częściowego ściągnięcia poborów.

§ 13.

W razie przeszkody w służbie mają wiejscy słudzy pocztowi obowiązek donieść o tem niezwłocznie na piśmie naczelnikowi urzędu. Doniesienie to należy przedłożyć dyrekcji poczt i telegrafów, jeżeli przeszkoda w służbie pociąga za sobą w myśl § 12. potrącenie z płacy miesięcznej.

§ 14.

Wiejskim sługom pocztowym, którzy zmieniają miejsce służbowe w ciągu miesiąca, należy, jeżeli przez to powstaje różnica w wymiarze płacy miesięcznej, wyasygnować każdorazowe wyższe

względnie niższe pobory za stosunkową część miesiąca.

§ 15.

Za każdą służbę, przypadającą na czas od godziny 10. wieczór do godziny 5. rano, otrzymują wiejscy słudzy pocztowi należność za służbę nocną w kwocie 20. 30 względnie 60 h, stosownie do tego, czy poszczególna służba nocna trwa aż do 30 minut, ponad 30 minut do 2 godzin albo ponad 2 godziny. Należności te będą wymierzane w każdym poszczególnym wypadku osobno z tem jednak ograniczeniem, iż ogólna należność jednego wiejskiego sługi pocztowego za jedną noc nie może przekraczać 60 h.

§ 16.

Jeżeli wiejski sługa pocztowy musi w wykonywaniu służby nocować poza miejscem, gdzie jest stacyonowany, wówczas należy mu się należność noclegowa w kwocie 90 h za noc.

§ 17.

W razie użycia do służby konwojowania poczty na kolejach żelaznych otrzymują za to wiejscy słudzy pocztowi osobne należności, które będą wymierzone w każdym poszczególnym wypadku.

§ 18.

Wszyscy wiejscy słudzy pocztowi otrzymują wybór służbowy *ab aetario*.

§ 19.

Co do ubezpieczenia wiejskich sług pocztowych w razie choroby i od nieszczęśliwych wypadków istnieją osobne postanowienia.

§ 20.

O ile służba na to pozwala, mogą naczelnicy urzędów udzielać swym wiejskim sługom pocztowym na ustnie wniesioną prośbę urlopu aż do maksymalnej wysokości ośmiu dni w ciągu roku.

§ 21.

Wiejscy słudzy pocztowi w charakterze stałym, którzy wykażą co najmniej trzechletnią zadowalającą służbę, przebyłą w tym charakterze i policzalną dla uzyskania wyższych plac miesięcznych, będą według możliwości uwzględniani przy ubieganiu się o posady sług pomocniczych.

Wiejscy słudzy pocztowi w charakterze stałym, którzy wykażą co najmniej dziesięcioletnią zadowalającą służbę, przebyłą w tym charakterze i policzalną dla uzyskania wyższych plac miesięcznych, mogą

być przyjęci do państwowej służby pocztowej jako woźni pocztowi, jeżeli niema kompetentów ze stanu podoficerów, uprawnionych do ubiegania się w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 22.

Postanowienia §§ 14. do 19., 23. do 26. i 28.. następnie 90. do 98. obwieszczono reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852. l. 2649, Dz. r. Nr. 100, regulaminu służbowego dla urzędników i sług, podlegających III. sekcji Ministerstwa handlu (zobacz załącznik 3.), mają analogiczne zastosowanie do wiejskich sług pocztowych.

Wiejscy słudzy pocztowi są zatem w szczególności obowiązani przykładać się do prac, których wymaga służba poruczona im w danym razie, według rozdziału służby, wiernie i uczciwie, podług najlepszej wiedzy i możliwości, oraz przyswoić sobie sumiennie wiadomości i wprawę, jakich do tego potrzeba; są oni odpowiedzialni za szybkie i punktualne wykonanie poruczonych im czynności służbowych i winni dotrzymywać dokładnie godzin służbowych, a w przypadku koniecznym pełnić służbę także poza normalnym czasem służby. Gdyby interes służby tego wymagał, mają oni spełniać także takie czynności, które przedłożeni wyznaczą im prócz obowiązków zwyczajnych; jeżeli wiejski sługa pocztowy uważa się za skrzywdzonego podobnym zarządzeniem przełożonych, ma prawo wnieść przedstawienie do dyrekcyi poczt i telegrafów, które jednak nie ma skutku odwrotnego. Wiejscy słudzy pocztowi mają dalej obowiązek, zachować wobec każdego tajemnicę co do spraw służbowych. Odpowiadają za poruczone im dobro i za każdą szkodę państwa, wynikłą z ich winy.

Przełożonym swoim winni są wiejscy słudzy pocztowi posłuszeństwo i szacunek; w obcowaniu służbowym z innymi funkcjonaryuszami i ze stronami powinni zachowywać się uprzejmie. Wiejscy słudzy pocztowi mają także poza służbą zachowywać się przyzwoicie i honorowo oraz wstrzymać się od niedozwolonych zajęć ubocznych.

§ 23.

Wiejscy słudzy pocztowi są obowiązani zgodzić się na czasowe zatrudnienie w innem miejscu służbowym.

W tym przypadku mają oni prawo:

- a) do wynagrodzenia kosztów jazdy koleją na miejscach III. klasy lub okrętem parowym na miejscach II. klasy, tudzież do przyznania należności dojazdowej do stacyi i odjazdowej ze stacyi w ryczałtowej kwocie po 50 h za każdą jazdę do stacyi i ze stacyi;

- b) do stałego wynagrodzenia na przestrzeniach, których nie można przebyć koleją lub okrętem parowym, w kwocie 20 h za kilometr drogi;
- c) do strawnego za każdy dzień niezbędnie potrzebny na podróż, które wymierzone będzie w kwocie 1 K 80 h;
- d) do strawnego za każdy dzień czasowego zatrudnienia na innym miejscu służbowym, które wymierzyć należy dla żonatych wiejskich sług pocztowych w kwocie 1 K 50 h, a dla wiejskich sług pocztowych stanu wolnego w kwocie 1 K. Gdyby czasowe zatrudnienie miało trwać przypuszczalnie dłużej jak cztery tygodnie, w takim razie przyznać należy tygodniowy ryczałt tytułem strawnego, i to zależnie od różnorodnych stosunków w kwocie pomiędzy 8 i 10 K dla żonatych wiejskich sług pocztowych, a między 5 i 7 K dla wiejskich sług pocztowych stanu wolnego.

Owdowiali wiejscy słudzy pocztowi, którzy mają dzieci, winni być postawieni na równi z żonatymi, w przeciwnym razie na równi z wiejskimi sługami pocztowymi stanu wolnego. To samo odnosi się do rozwiedzionych wiejskich sług pocztowych, zależnie od tego, czy mają dzieci na swem utrzymaniu, czy też nie.

§ 24.

Wiejscy słudzy pocztowi mogą być przeniesieni do innego urzędu pocztowego w swym dotychczasowym okręgu dyrekcyjnym albo w porozumieniu z interesowaną dyrekcją poczt i telegrafów do urzędu pocztowego w innym okręgu dyrekcyjnym. Przeniesienie to może być zarządzone na prośbę, z urzędu lub w drodze karnej.

Wiejskim sługom pocztowym można zezwolić na zamianę miejsc służbowych, o którą obie strony proszą zgodnie.

§ 25.

Przy przeniesieniu (zamianie miejsc służbowych) na własną prośbę oraz przy przeniesieniu za karę winni wiejscy słudzy pocztowi ponosić kosztu przeniesienia z własnych funduszów.

Wiejscy słudzy pocztowi przeniesieni z urzędu mają prawo:

- a) do zwrotu kosztów podróży dla własnej osoby podług norm, ustalonych w § 23. pod lit. a), b) i c);
- b) do zasiłku na kosztu przesiedlenia się, który należy wymierzyć z uwzględnieniem stosunków osobistych wiejskiego sługi pocztowego, nigdy jednak wyżej jak w kwocie 80 K.

§ 26.

Naruszenia obowiązków, należących do wiejskich sług pocztowych, mają być karane jako wy-

stępki służbowe z uwzględnieniem rodzaju i stopnia występku, ewentualnego powtórzenia go, tudzież okoliczności obciążających i łagodzących albo karami porządkowymi albo karami dyscyplinarnymi.

§ 27.

Kary porządkowe są następujące:

1. nagana, to jest surowe ustne lub pisemne skarcenie;
2. grzywna pieniężna; można ją nałożyć najwyżej w wymiarze do 3 K i nie częściej jak raz na miesiąc.

Kary porządkowe orzeka albo naczelnik urzędu albo dyrekcya poczt i telegrafów względnie wysłany przez nią organ.

Przeciw karom porządkowym, nałożonym przez naczelnika urzędu albo przez organa, wydelegowane ze strony dyrekcji poczt i telegrafów, można wnieść w ośmiu dniach zażalenie do dyrekcji tej; odwołanie od orzeczenia dyrekcji poczt i telegrafów nie jest dopuszczalne.

Grzywny i kary dyscyplinarne pieniężne (§ 28.), ściągnięte od wiejskich sług pocztowych, przepadają na rzecz funduszu prowizyjnego dla posłańców pocztowych.

§ 28.

Kary dyscyplinarne są następujące:

1. kara dyscyplinarna pieniężna; można ją orzec najwyżej w wymiarze do 20 K;
2. odroczenie posunięcia na wyższy stopień płacy na jedno do sześciu półroczy włącznie;
3. przeniesienie do innego urzędu pocztowego bez prawa do jakiegokolwiek odszkodowania;
4. wydalenie; można je orzec w następujących wypadkach:

- a) z powodu czynności nieuczciwych, przez które odnośny wiejski sługa pocztowy stał się niegodnym zaufania przełożonych;
- b) z powodu ciężkiego naruszenia poważania wobec przełożonych i odmówienia im posłuszeństwa;
- c) z powodu uwiedzenia lub podburzenia innych funkcyonaryuszy do działań lub zaniechań, mogących wyrządzić szkodę interesom służby;
- d) z powodu działań lub zaniechań, którymi wyrządzono skarbowi znaczną szkodę lub którymi można ją było wyrządzić;
- e) z powodu pijaństwa lub nieobyczajnego prowadzenia się;
- f) z powodu nieusprawiedliwionego niestawienia się do służby;
- g) z powodu innych działań niezgodnych ze służbą lub przekroczeń istniejących przepisów, jeżeli odnośny wiejski sługa pocztowy był już z po-

dobnej przyczyny kilkakrotnie karany albo jeżeli zachodzą takie okoliczności obciążające, iż dla utrzymania karności lub zachowania powagi zakładu pocztowego i telegraficznego uznano inną karę za niedostateczną.

§ 29.

Nakładanie kar dyscyplinarnych należy do dyrekcji poczt i telegrafów.

Kary te orzekać będzie komisja dyscyplinarna dla personelu niereządowego po prawidłowym przeprowadzeniu postępowania śledczego.

W postępowaniu śledczym należy dokładnie przedstawić obwinionemu zarzucony mu występki służbowy i dać mu sposobność usprawiedliwienia się z każdego punktu obwinienia. Protokół, spisany z zeznań obwinionego, należy mu odczytać i dać do podpisu. Jeżeli odmawia podpisu, należy uwidocznnić w protokole powód odmowy.

Orzeczenie należy doręczyć obwinionemu na piśmie. Przeciw orzeczeniu temu można wnieść w 14 dniach, licząc od dnia doręczenia, rekurs w drodze służbowej do Ministerstwa handlu. Rekurs ten ma skutek odwoławczy.

§ 30.

Na prośbę można wykreślić zanotowanie kary dyscyplinarnej (§ 38., l. 4.) po trzechletniej zadawalającej służbie.

§ 31.

Wiejscy słudzy pocztowi, którzy wskutek skazania sądowego tracą zdolność do uzyskania posad w służbie państwowej albo których oddano pod kuratelę, mają być bez dalszego postępowania uważani za wydalonych z dniem, w którym orzeczenie sądowe stało się prawomocne.

§ 32.

Zawieszenie wiejskiego sługi pocztowego w służbie i w poborach zachodzi:

1. jeżeli pociągnięto go do śledztwa karnosądowego lub takiego śledztwa dyscyplinarnego, którego następstwem może być wydalenie;

2. jeżeli otwarto konkurs do jego majątku;

3. jeżeli bezpieczeństwo lub powaga urzędu albo interes służbowy wymaga wydalenia dotyczącej osoby ze służby.

Co do zarządzenia i uchylecia zawieszenia oraz co do poborów zawieszonych mają mieć ana-

logiczne zastosowanie normy ogólne, obowiązujące dla funkcyonaryuszy państwowych.

§ 33.

Stosunek służbowy wiejskich sług pocztowych ulega rozwiązaniu:

1. co do wiejskich sług pocztowych w charakterze tymczasowym przez usunięcie z powodu niezłożenia na czasie egzaminu służbowego (§ 8.);

2. przez wypowiedzenie (§ 34.);

3. przez stawienie się do odbycia ustawowej wojskowej służby prezencyjnej ponad czas, wyznaczony dla wyćwiczenia rekrutów;

4. przez przejście na etat prowizyjny (§ 37.);

5. przez wydalenie (§§ 28. i 31.);

6. przez śmierć.

§ 34.

Stosunek służbowy może być każdej chwili wypowiedziany zarówno przez dyrekcję poczt i telegrafów jak i przez wiejskiego sługę pocztowego.

Termin wypowiedzenia wynosi dla wiejskiego sługi pocztowego 14 dni, a dla dyrekcji poczt i telegrafów co do tymczasowych wiejskich sług pocztowych 14 dni, zaś co do wiejskich sług pocztowych, zatwierdzonych w charakterze stałym, ośm tygodni.

§ 35.

W razie rozwiązania stosunku służbowego przez wypowiedzenie albo wskutek zgłoszenia się do odbycia ustawowej wojskowej służby prezencyjnej ma dyrekcja poczt i telegrafów wystawić wiejskiemu słudze pocztowemu świadectwo co do czasu trwania jego zatrudnienia.

§ 36.

Jeżeli byłemu wiejskiemu słudze pocztowemu w charakterze stałym, którego stosunek służbowy uległ rozwiązaniu z powodów, wymienionych w § 33., pod 2, 3 i 4, nadano ponownie posadę wiejskiego sługi pocztowego, wówczas policzy mu się czas służby, przebyty poprzednio na posadzie wiejskiego sługi pocztowego w charakterze stałym, przy wymiarze jego poborów w myśl § 10., jeżeli od czasu jego ostatniego zatrudnienia w służbie wiejskiego sługi pocztowego nie upłynęło więcej jak pięć lat. Jest on uwolniony od ponownego składania egzaminu służbowego i ma być zaraz potwierdzony w charakterze stałym.

§ 37.

Wiejscy słudzy pocztowi, którzy staną się czasowo niezdolnymi do służby wskutek choroby, trwającej dłużej jak 20 tygodni, lecz nie będącej nieuleczalną, mają być przeniesieni w czasowy stan prowizyjny, o ile przysługuje im prawo do prowizyi.

Wiejscy słudzy pocztowi, przeniesieni w czasowy stan prowizyjny, są obowiązani w przeciągu okresu pięcioletniego zgodzić się na ponowne swe zatrudnienie w służbie w razie odpadnięcia przyczyny, która spowodowała przeniesienie w stan prowizyjny.

Po upływie wspomnianego terminu należy zarządzić przeniesienie w stały stan prowizyjny.

Niezależnie od postanowienia powyższego mają być przeniesieni w stały stan prowizyjny wiejscy słudzy pocztowi, mający prawo do prowizyi, jeżeli wskutek choroby fizycznej lub umysłowej staną się zupełnie niezdolnymi do służby.

Co do zaopatrzenia na starość wiejskich sług pocztowych, niezdolnych do służby, istnieją zresztą osobne postanowienia.

§ 38.

Dyrekcye poczt i telegrafów winny prowadzić co do każdego wiejskiego sługi pocztowego tabelę służbową i kwalifikacyjną.

Tabela ta obejmuje:

1. daty ogólne wraz z datami, odnoszącymi się do służby wojskowej;

2. daty co do wykształcenia szkolnego, znajomości języków i egzaminu służbowego;

3. dokładne szczegóły co do czasu trwania zatrudnienia z wymienieniem miejsca służbowego, oraz co do przerw w rzeczywistem pełnieniu służby i co do poborów;

4. zanotowanie kar porządkowych i dyscyplinarnych, oraz wynagrodzeń pieniężnych i zapomóg;

5. orzeczenie co do kwalifikacji podług rubryk:

a) pilność,

b) zdolności,

c) zachowanie się w służbie.

d) zachowanie się pozasłużbowe i to według stopni:

ad a) nadzwyczajna, zadowalająca, mała;

ad b) znakomite, dobre, małe;

ad c) zupełnie odpowiednie, odpowiednie, mniej odpowiednie;

ad d) bez zarzutu, mniej odpowiednie.

Tabele służbowe i kwalifikacyjne należy utrzymywać w ewidencji; w tym celu winni:

1. wiejscy słudzy pocztowi podawać bezwzględnie w drodze służbowej do wiadomości przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów wszystkie zmiany, zasze w ich stosunkach osobistych, o ile one i tak już nie są z urzędu znane;

2. przełożeni urzędów wydawać podług wyżej podanych rubryk orzeczenie swoje co do kwalifikacji dotyczących osób, jeżeli wiejski sługa pocztowy zmienia swoją posadę, jeżeli występuje ze służby, a poza tem na każdorazowe zarządzenie dyrekcji poczt i telegrafów, i przysyłać je dyrekcji tej. Przy dawaniu kwalifikacji należy postępować z największą sumiennością; wydający kwalifikację jest za nią odpowiedzialny pod karą dyscyplinarną.

Ewentualne sprawdzenie kwalifikacji przedsięwzięte dyrekcją poczt i telegrafów, która w tym względzie rozstrzyga ostatecznie.

C. Postanowienia dla listonoszy wiejskich

§ 39.

Listonosze wiejscy będą przyjmowani i wynagradzani wprost przez zarząd pocztowy.

§ 40.

Pod względem przyjmowania listonoszy wiejskich obowiązują wymogi, unormowane w §§ 5. i 6.

§ 41.

Listonoszy wiejskich przyjmuje się na podstawie umowy służbowej, którą zawiera z nimi dyrekcja poczt i telegrafów imieniem zarządu pocztowego i która może być wypowiedziana przez obie strony umowne w terminie sześciotygodniowym.

W umowie służbowej należy zamieścić wszystkie daty, odnoszące się do konkretnego stosunku służbowego (zobacz załącznik 4), a nadto zaznaczyć, iż przepisy niniejszych postanowień normalnych oraz instrukcji, obowiązujących dla odnośnej służby, które należy wydać listonoszowi wiejskiemu w jednym egzemplarzu za potwierdzeniem odbioru, tudzież wszystkie przepisy, które ewentualnie wstąpią w ich miejsce, stanowią istotną część składową umowy służbowej.

Umowę służbową należy sporządzić w dwóch wygotowaniach; jedno wygotowanie należy oddać listonoszowi wiejskiemu za potwierdzeniem odbioru, a drugie przechować w dyrekcji poczt i telegrafów.

§ 42.

Naczelnik urzędu, któremu przydzielono listonoszy wiejskich do pełnienia służby, winien odebrać od nich przed objęciem służby przysięgę służbową ze względu na tajemnicę listową i pocztową.

Za rotę przysięgi ma służyć rota, przepisana dla sług rządowych.

Dokument przysięgi ma być podpisany przez zaprzysiężonego oraz przez odbierającego przysięgę, i przesłany dyrekcji poczty i telegrafów.

§ 43.

Listonosze wiejscy pobierają jako zapłatę za czynności, przyjęte przez siebie i określone w umowie służbowej, wynagrodzenie roczne, płatne w miesięcznych ratach z dołu według następującego wzoru:

Stopień	Wynagrodzenie wynosi			wrazie przydzielenia do urzędu pocztowego		
				I. klasy		II. klasy
				1. i 2. stopnia	3. i 4. stopnia	
k o r e n						
1.	—	25	400	380	360	
2.	25	30	470	440	410	
3.	30	35	540	500	460	
4.	35	40	600	550	500	
5.	40	45	650	590	530	
6.	45	50	700	630	560	

Jeżeli w pewnej miejscowości istnieje kilka urzędów pocztowych klasowych, należących do różnych klas względnie stopni, wówczas stosuje się wynagrodzenie do skali, przypadającej dla urzędu wyższej klasy, względnie najwyższego stopnia. Jeżeli w siedzibie urzędu pocztowego klasowego znajduje się urząd skarbowy, wówczas stosuje się wynagrodzenie do skali, przypadającej dla urzędu I. klasy, 1. i 2. stopnia.

W razie zaliczenia pewnego urzędu pocztowego do niższej klasy względnie do niższego stopnia mają mieć analogiczne zastosowanie postanowienia § 10., ustęp ostatni.

§ 44.

Jeżeli odnośny listonosz wiejski musi w wykonywaniu służby nocować poza miejscem, gdzie jest staconowany, wówczas są dyrekcje poczty i telegrafów upoważnione przyznać odpowiedni dodatek do wynagrodzenia aż do maksymalnej wysokości 200 K.

Jeżeli część służby listonosza wiejskiego przypada na czas od godziny 10. wieczór do godziny 5. rano, wówczas można przyznać dalsze dodatki do wynagrodzenia stosownie do § 61., ustęp 2. i 3.

§ 45.

Listonosze wiejscy, których tygodniowy czas służby przenosi 30 godzin, otrzymują ubiór służbowy *ab aerario*.

Co do dalszego wyekwipowania służbowego oraz co do odznak służbowych listonoszy wiejskich, nie podpadających pod ustęp pierwszy, istnieją osobne przepisy.

§ 46.

Co do wspierania listonoszy wiejskich w przypadkach choroby oraz co do zaopatrzenia na starość listonoszy wiejskich, którzy stali się niezdolnymi do służby, istnieją osobne postanowienia.

§ 47.

Po co najmniej dwuletniej zadowolającej służbie można dopuścić listonoszy wiejskich do składania egzaminu służbowego, unormowanego w § 8. dla wiejskich sług pocztowych.

Listonoszy wiejskich, którzy złożyli egzamin ten z wynikiem pomyślnym, należy w razie przyjęcia na posady wiejskich sług pocztowych zatwierdzić zaraz w charakterze stałym.

§ 48.

Listonosze wiejscy winni osobiście wykonywać poruczone im czynności służbowe wiernie i sumiennie stosownie do odnośnych przepisów ogólnych, obowiązujących w danym czasie, i według szczególnych zleceń władz przełożonych, oraz przestrzegać najściślej tajemnicy służbowej. Odpowiadają oni za powierzone im dobro i za wszelką szkodę, wyrządzoną państwu przez swoje zawinienie.

Listonosze wiejscy podlegają służbowo naczelnikowi urzędu, do którego są przydzieleni, oraz wszystkim wyższym władzom i organom. Przełożonym swoim winni są posłuszeństwo i szacunek; w obcowaniu służbowym z innymi funkcjonaryuszami i ze stronami powinni zachowywać się uprzejmie. Także poza służbą mają listonosze wiejscy zachowywać się przyzwoicie i honorowo.

§ 49.

W razie nienniknionej przeszkody w osobistym wypełnianiu obowiązków winni listonosze wiejscy uczynić niezwłocznie doniesienie służbowe. W celu zastępstwa mają oni wskazać odpowiednią osobę dorosłą przełożonemu urzędowi pocztowemu, który rozstrzyga o jej dopuszczeniu. Zastępstwo zarządza się na koszt i niebezpieczeństwo listonosza wiejskiego.

§ 50.

Listonosze wiejscy podlegają władzy służbowej i dyscyplinarnej władz przełożonych. Naruszenia ciążących na nich obowiązków będą karane według postanowień §§ 26. do 30. z tem ograniczeniem, iż jako karę dyscyplinarną można orzec względem nich jedynie karę dyscyplinarną pieniężną lub wydalenie.

§ 51.

Postanowienia §§ 31. i 32. mają mieć analogiczne zastosowanie do listonoszy wiejskich.

§ 52.

Stosunek służbowy listonoszy wiejskich ulega rozwiązaniu:

1. przez wypowiedzenie (§ 41.);
2. przez stawienie się do odbycia ustawowej wojskowej służby prezeneynej ponad czas, ustanowiony dla wyćwiczenia rekrutów;
3. przez przejście na etat prowizyjny;
4. przez wydalenie;
5. przez śmierć.

§ 53.

Postanowienia § 35. mają mieć analogiczne zastosowanie do listonoszy wiejskich.

§ 54.

Co do każdego listonosza wiejskiego prowadzić się będzie w dyrekcji poczt i telegrafów tabelę służbową i kwalifikacyjną, co do której mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 38.

D. Postanowienia co do załatwiania czynności służebnych przez osoby, przyjęte przez poczmistrzów.

§ 55.

Do załatwiania tych czynności służbowych, potrzebnych przy odnośnym urzędzie pocztowym, dla których ani nie systemizowano posad wiejskich sług pocztowych ani nie ustanowiono listonoszy wiejskich, oraz w celu zastępstwa wiejskich sług pocztowych, doznających przeszkód w pełnieniu służby, mają poczmistrze użyć osób odpowiednich i godnych zaufania w potrzebnej liczbie pod swem kierownictwem, swą poręką i odpowiedzialnością.

Osoby odnośne pozostają w prywatnym stosunku służbowym względem służbodawców; są one jednak obowiązane przestrzegać najściślej tajemnicy urzędowej i czynić zadość wymaganiom służbowym, stawianym przez dyrekcję poczt i telegrafów, przez jej delegowane organa, tudzież przez urzędników, przydzielonych do odnośnego urzędu pocztowego. Przyjmując odnośne osoby, wniemi poczmistrze uwiadomić je o obowiązkach, wyżej określonych, i zastosować się bezwarunkowo do wskazówki, wydanej przez przełożoną dyrekcję poczt i telegrafów względem oddalenia ze służby osoby, uznanej za nieodpowiednią lub nie zasługującą na zaufanie.

§ 56.

Jako wynagrodzenie za używanie osób, wymienionych w § 55., pobierają poczmistrze:

1. ryczałty na służbę;
2. ryczałty na zastępstwo;
3. należności za doręczenia.

Pobory powyższe stanowią także odszkodowanie za odpowiedzialność, spadającą na poczmistrza, oraz za wkładki na rzecz ustawowego ubezpieczenia w razie choroby i od nieszczęśliwych wypadków.

§ 57.

Ryczałty na służbę przyznaje się:

1. w urzędach pocztowych I. klasy zasadniczo tylko za wykonywanie służby, określonej w § 1. pod *f*, o ile służba ta nie ma być pełniona przez wiejskie sługi pocztowe;

2. w urzędach pocztowych II. klasy za wykonywanie tych czynności, wymienionych w § 1. pod *a* do *f* i *h*, dla których ani nie systemizowano posad wiejskich sług pocztowych ani nie ustanowiono wiejskich listonoszy.

Ponadto można przyznać osobno wymierzone ryczałty na służbę w urzędach pocztowych I. i II. klasy z powodu ewentualnego wzmożonego zapotrzebowania, trwającego jedynie przez pewną część roku, o ile nie poczyniono w tym względzie odpowiednich zarządzeń przez bezpośrednie dostarczenie potrzebnego personelu służebnego.

§ 58.

Wymiar ryczałtów na służbę stosuje się do liczby osób, potrzebnej w pewnym urzędzie pocztowym do załatwiania posług, wymienionych w paragrafie poprzednim, oraz do przeciętnego tygodniowego czasu trwania pracy, którego osoby te mają użyć.

Takie czynności służbowe, których wykonanie wymaga równoczesnego działania dwu lub więcej osób, należy oddzielnie wslawić w rachunek co do potrzebnego czasu pracy względnie co do wymiaru ryczałtu.

§ 59.

Ryczałty na służbę będą wymierzane według następującego wzoru:

Stopień	Ryczałt ma wynosić na jedną osobę rocznie				w urzędach pocztowych		
					I. klasy		II. klasy
					1. i 2. stopnia	3. i 4. stopnia	
1.	—	10	200	180	160		
2.	10	10	280	255	230		
3.	15	20	360	330	300		
4.	20	25	430	395	360		
5.	25	30	500	460	420		
6.	30	35	555	510	465		
7.	35	40	610	560	510		
8.	40	45	660	605	550		
9.	45	50	710	650	590		

Jeżeli w pewnym miejscu służbowym istnieje kilka urzędów pocztowych, należy dla wszystkich urzędów pocztowych wymierzyć ryczałty na służbę według skali urzędu, zaliczonego do najwyższej klasy; jeżeli jeden z tych urzędów pocztowych jest urzędem skarbowym, wówczas mają mieć zastosowanie stopy, unormowane dla urzędów pocztowych I. klasy, 1. i 2. stopnia.

§ 60.

Dodatki do ryczałtu na służbę można przyznać:

1. jeżeli jedna z posług, wymienionych w § 1., pod lit. *b*, *c* i *e*, których koszt ma być pokrywany przez naczelnika urzędu, powoduje prawidłowo dla odnośnej osoby konieczność nocowania poza siedzibą urzędu pocztowego;

2. jeżeli jedna z posług, wymienionych w § 1., pod lit. *c* i *e*, których koszt ma być pokrywany przez naczelnika urzędu, przypada z reguły na czas między godziną 10. wieczór a 5. rano;

3. jeżeli w ciągu czasu, podanego pod 1. 2. zachodzi potrzeba, by odnośna osoba była stale i ciągle obecną w lokalach urzędowych dla załatwiania posług, wymienionych w § 1. pod *b*, których koszt ma być pokrywany przez naczelnika urzędu.

§ 61.

W przypadku, wymienionym w § 60. pod 1, są dyrekcje poczt i telegrafów upoważnione dodać do ryczałtu, ustalonego według rzeczywistego czasu trwania pracy, nadto jeszcze odpowiednią kwotę, nie przekraczającą wysokości ryczałtu, należnego dla drugiego stopnia.

W przypadkach, o których mowa w § 60. pod 2 i 3, przyznaje się osobny dodatek według następującego wzoru:

Dodatek ma wynosić rocznie				w urzędach pocztowych		
				I. klasy		II. klasy
				1. i 2. stopnia	3. i 4. stopnia	
jeżeli odnośna czynność służbowa trwa więcej jak	—	30	60	56	52	
	30	120	120	112	104	
	120	—	240	224	208	

Dodatek ten wymierza się osobno za każdą odnośną czynność służbową z tym jednak ograniczeniem, iż kwota ogólna, przypadająca na jedną osobę, nie może przekraczać podanych poprzednio stóp najwyższych.

§ 62.

Koszta ewentualnego utrzymywania zwierząt jucznych i łodzi w przypadku, określonym w § 1., lit. *b* i *c*, wynagradza się osobno.

§ 63.

Jeżeli poszczególne czynności służbowe mają być regularnie pełnione jedynie przez pewną część roku, wówczas należy wymierzyć ryczałty na służbę i ewentualne dodatki osobno za odnośny okres roku.

Jeżeli przeciętny tygodniowy czas trwania pracy potrzebny do wykonania tych posług przenosi 50 godzin, wówczas wymierza się ryczałt na służbę

z uwzględnieniem postanowień §§ 58. i 59., ustęp drugi, według następującego wzoru:

Stopień	Ryczałt ma wynosić na jedną osobę rocznie				w urzędach pocztowych			
					I. klasy		II. klasy	
					1. i 2. stopnia	3. i 4. stopnia		
k o r o n								
10.	jeżeli tygodniowy przeciętny czas trwania pracy wynosi więcej jak	50	aż do	55	godzin	755	690	630
11.		55		60		800	730	665
12.		60		65		845	770	700

Jeżeli potrzebny przeciętny czas trwania pracy na tydzień przenosi dla jednej osoby 65 godzin, wówczas ma wejść w zastosowanie stopień 1. (tygodniowy czas trwania pracy aż do 10 godzin) jako dodatek.

Natomiast nadzwyczajne stosunki i wydarzenia ruchowe, zachodzące od czasu do czasu (czas około Bożego Narodzenia i Nowego Roku, zaspasy śnieżne, powodzie itp.), wskutek których czynności służebne odbywają się w warunkach niezwykłych, nie uzasadniają prawa do podwyższenia ryczałtu.

§ 64.

Ryczałty na służbę wraz z ewentualnymi dodatkami należy asygnować w dwunastu ratach miesięcznych, płatnych z dołu, za ostemplowanym kwitem, a wrazie zmiany w osobie pobierającego obliczać je zawsze *pro rata temporis*, to jest od dnia do dnia, licząc przytem każdy miesiąc równomiernie za 30 dni.

Za zmianę w osobie pobierającego nie uważa się jednak administracyi urzędu, zarządzanej na niebezpieczeństwo i koszt naczelnika urzędu.

§ 65.

Ryczałty na zastępstwo przyznaje się celem pokrycia wydatku, wynikającego dla naczelnika urzędu z dostarczenia sił zastępczych dla wiejskich sług pocztowych, mających posady systemizowane.

Ryczałt na zastępstwo wynosi za każdą systemizowaną posadę wiejskiego sługi pocztowego 30 K rocznie. Jest on w ogólności płatny w ratach kwartalnych z dołu. Jedynie w razie zmiany w osobie pobierającego należy obliczyć go za miesiąc, pomijając okres czasu poniżej 15 dni, a licząc okres czasu ponad 15 dni za pełny miesiąc.

W ryczałcie na zastępstwo nie znajdują pokrycia wypadki powołania wiejskiego sługi pocztowego do ćwiczeń wojskowych albo celem wyszkolenia wojskowego na przeciąg czasu, wyznaczony ustawowo dla wyszkolenia rekrutów; w wypadkach takich pobierają naczelnicy urzędów za każdy dzień niezbędnie potrzebnego czasu zastępstwa osobne odszkodowanie, które nie może przekraczać przypadającej na jeden dzień kwoty z najniższej płacy miesięcznej wiejskiego sługi pocztowego, wyznaczonej dla odnośnego urzędu (§ 10.).

§ 66.

Jako odszkodowanie za wydatek, powstały wskutek załatwiania czynności służebnych, określonych w § 1. pod *g*, otrzymują naczelnicy urzędów należności za doręczenia, należne za świadczenia te według obowiązujących w danym czasie norm.

Przyrzeczenie.

Wobec tego, że ustanowiono Pana wiejskim sługą pocztowym w charakterze tymczasowym, przyrzekniesz Pan, iż będziesz sumiennie pełnił obowiązki, połączone z jego służbą, stosował się chętnie do ustaw oraz poleceń, udzielanych mu przez przełożonych, i wiernie przestrzegał tajemnicy urzędowej.

„Do tego, co mi obecnie odczytano a co zrozumiałem jasno i dokładnie, powinienem i chęć wiernie stosować się.“

.....
(Podpis składającego przyrzeczenie.)

Powyższe przyrzeczenie złożono dnia dzisiejszego w naszej obecności.

....., dnia 19 ..

.....
(Podpis świadka)

.....
(Podpis kierownika urzędu pocztowego.)

Nr.

Załącznik 2.

Przysięga służbowa.

Złożysz Pan przysięgę Panu Bogu Wszechmogącemu i będziesz Pan ślubował na honor i uczciwość, iż dochowasz niezłomnej wierności i posłuszeństwa Najjaśniejszemu Księżciu i Panu, Franciszkowi Józefowi Pierwszemu, z Bożej łaski Cesarzowi austriackiemu, Apostolskiemu Królowi Węgier, Królowi Czech, Dalmaacyi, Krocacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illyrii, Arcyksiężciu Austrii itd. itd., a po Nim Jego dzieciom, pochodzącym z Jego rodu i krwi.

Przysięgniesz Pan, że będziesz niezłomnie przestrzegał ustaw zasadniczych Państwa, pełnił sumiennie obowiązki, połączone z jego urzędem i szczegółowo przepisane, przytem zaś miał zawsze na względzie jak największe dobro służby Jego c. i k. Mości oraz Państwa, że będziesz chętnie stosował się do ustaw i poleceń, wydawanych mu przez jego przełożonych, i wiernie przestrzegał tajemnicy urzędowej.

Prócz tego przysięgniesz Pan, że ani nie należysz obecnie do żadnego towarzystwa zagranicznego o celach politycznych, ani też w przyszłości do towarzystwa takiego nie przystąpisz.

„Do tego, co mi obecnie odczytano a co zrozumiałem jasno i dokładnie, powinienem i chęć stosować się wiernie.

Tak mi Panie Boże dopomóż!“

.....
(Podpis składającego przysięgę.)

....., dnia 19 ..

Powyższą przysięgę złożono w dniu dzisiejszym w naszej obecności.

.....
(Podpis świadka.)

.....
(Podpis odbierającego przysięgę.)

Wyciąg

z regulaminu służbowego dla urzędników i sług, podlegających III. sekcji Ministerstwa handlu.

(Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. listopada 1852, ogłoszony reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 16. grudnia 1852, l. 2649, Dz. rozp. Nr. 100 z r. 1852.)

§ 14.

Urzędnicy i słudzy są odpowiedzialni za ściśle stosowanie się do przepisów służbowych i instrukcyi, dla nich wydanych.

Są oni obowiązani, wykonywać powierzone sobie czynności sumiennie i zgodnie z ustawami, oraz stosować się do wszelkich zarządzeń swych przełożonych, wydawanych w sprawach urzędowych.

Zarządzenia, które mogłyby pociągać za sobą odpowiedzialność urzędników podwładnych, należy ile możności wydawać na piśmie.

§ 15.

Urzędnicy i słudzy winni ściśle przestrzegać tajemnic urzędowych, nawet gdyby one doszły tylko ustnie do ich wiadomości, a zobowiązanie to ciąży na nich nawet po wystąpieniu ze służby państwowej.

§ 16.

Dopóki urzędnicy i słudzy istotnie zostają w służbie lub otrzymują jakiś emolument z kasy państwowej, nie wolno im ogłaszać w gazetach zażaleń przeciw zarządzeniom przełożonych lub innych stosunków, wynikających ze związku służbowego.

§ 17.

Od każdego urzędnika i sługi państwowego wymaga się, aby także w życiu prywatnym zachowywał się stosownie do swego stanowiska i swej godności.

§ 18.

Urzędnikom i sługom zabrania się najsurowiej przyjmowania podarunków w sprawach urzędowych.

§ 19.

Urzędnicy i słudzy nie mogą poświęcać się ani brać udziału w takim zajęciu ubocznem lub przedsiębiorstwie jakiegobądź rodzaju, które

1. już z powodu swej natury lub ze względu na stanowisko urzędnika lub sługi mogłoby uzasadnić obawę stronniczości przy sprawowaniu urzędu lub służby, albo które

2. nie zgadzałyby się z przyzwoitością lub z zewnętrzną godnością urzędników i sług lub ze stopniem służbowym pierwszych, wreszcie które

3. zabierałoby urzędnikowi lub słudze czas ze szkodą dla dokładnego spełniania obowiązków zawodowych.

O dopuszczalności zajęcia ubocznego dla urzędnika lub sługi rozstrzyga bezpośredni przełożony w urzędzie z zastrzeżeniem rekursu do władzy wyższej.

§ 23.

Każdy urzędnik i sługa jest obowiązany w miarę swych sił i bez pretensji do osobnego wynagrodzenia spełniać te nadzwyczajne czynności, jakicoby ze względów służbowych oraz z osobliwszych przyczyn były mu obok zwyczajnych obowiązków na jakiś czas poruczone przez przełożonego; w tym względzie wolno mu tylko odwołać się do wyższej władzy, które to odwołanie nie ma jednak skutku odwołczego.

§ 24.

Każdy urzędnik jest obowiązany, nie tylko zgodzić się za wynagrodzeniem ustawowych kosztów podróży i dyet lub za przyznaniem wyznaczonych kwot ryczałtowych na czasowe zatrudnienie na innym miejscu, a nie tam, gdzie ma posadę, lecz także może on być, gdyby względy służbowe tego wymagały, przeniesiony stale na inne miejsce służbowe za zwrotem ustawowych kosztów przesiedlenia.

§ 25.

Wyjawszy przypadki choroby, którą należy niezwłocznie podać do wiadomości przełożonych i wedle okoliczności należyście udowodnić, nie wolno urzędnikowi lub słudze uchylać się bez szczególnego pozwolenia (urlopu) od urzędu lub służby.

Kto może udzielać takiego pozwolenia stosownie do czasu jego trwania i jakie okoliczności trzeba w tym celu wykazać, o tem stanowią szczególne przepisy służbowe.

§ 26.

Jeżeli urzędnik albo sługa prosi o urlop na dłużej niż na kwartał, i urlop ten otrzyma, w takim razie (wyjawszy przypadek należyście udowodnionej choroby lub ważnych względów służbowych) nie pobiera on po upływie tego kwartału aż do ponownego wstąpienia do służby płacy względnie wynagrodzenia. Wyjątki od tego pravidła wymagają Najwyższego zezwolenia.

§ 28.

W każdym dekrecie, zawiadamiającym o udzieleniu urlopu, należy podać czas, od którego udzielenie urlopu ma się zacząć.

Oddalenie się z urzędu lub służby bez udowodnienia choroby lub bez otrzymania urlopu,

tudzież wszelkie nieusprawiedliwione przekroczenia tego ostatniego należy karać jako występki służbowe.

Gdyby urzędnik albo sługa, nie udowodniwszy choroby i bez urlopu, nie jawił się w urzędzie przez ośm dni lub gdyby w przeciągu dni czternastu po upływie urlopu nie powrócił do służby, w takim razie ściągnie mu się płacę za każdy dzień uchylenia się od służby.

§ 90.

Urzędnicy i słudzy odpowiadają za szkodę, wynikłą w urzędzie lub służbie z ich winy (zwłaszcza przez przekroczenie lub zaniedbanie ich instrukcji służbowej) i są obowiązani do jej zwrotu.

Jeżeli szkoda wynikła z winy kilku osób, wówczas każda z nich odpowiada za część szkody, spowodowaną przez własne zawinienie. Jeżeli nie można stwierdzić udziału poszczególnych osób w zrządzonej szkodzie, albo jeżeli wyrządzono szkodę umyślnie, natenczas odpowiadają wszyscy za jednego a jeden za wszystkich.

§ 91.

Z reguły nie można pozywać urzędników i sług przed sądami cywilnymi z powodu ich czynności urzędowych; sędzia cywilny musi więc natychmiast odrzucić każdą tego rodzaju skargę przeciw nim wniesioną.

Wyjątek zachodzi tylko w tym wypadku, jeżeli strona otrzyma od właściwej władzy administracyjnej lub karnej wyraźne pozwolenie udania się na drogę prawa przeciw urzędnikowi lub słudze z powodu jego czynności urzędowej.

§ 92.

Pretensje rządu (Skarbu) do urzędników lub sług, wynikające jedynie ze stosunku służbowego, należy załatwiać w drodze administracyjnej. To samo stosuje się do podobnych pretensji przeciw państwu.

§ 93.

Przepis powyższy stosuje się przeto nie tylko do pretensji, odnoszących się do należytości urzędników lub sług albo członków ich rodziny (np. płacy, wynagrodzenia, emerytury, zaliczek, kosztów podróży itp.), lecz wogóle do wszystkich pretensji państwa względem urzędników i sług oraz pretensji tych ostatnich względem państwa, o ile one są oparte na stosunku służbowym.

§ 94.

Władze sądowe są przeto obowiązane pozwolić na zasadzie takich orzeczeń administracyjnych zabezpieczenia i egzekucyi.

§ 95.

Nawet bez pośrednictwa sądu może dotycząca władza administracyjna zarządzić w celu ściągnięcia lub zabezpieczenia pretensyi skarbu, wynikających ze stosunku służbowego, potrącenia z płacy, wynagrodzenia lub innych poborów urzędników i służ i uzyskać je od kas bezpośrednio albo za pośrednictwem ich władz przełożonych.

§ 96.

Potrącenia te nie mogą w niczem doznać naruszenia wskutek zajęć lub odstąpień, uzyskanych

już przedtem przez strony prywatne, skutkiem czego strony prywatne mogą dochodzić swych praw według obowiązujących w tym względzie szczególnych przepisów tylko co do tej części płacy, wynagrodzenia lub emerytury, której wypłata nie uległa wstrzymaniu.

§ 97.

Potrącenie z alimentacyi nie może mieć miejsca nawet na rzecz skarbu.

§ 98.

Spadku po urzęduiku lub sędzce, który wobec Skarbu państwa miał obowiązek składania rachunków, nie można przyznać spadkobiercom bez zgody dotyczącej władzy administracyjnej, chyba w toku postępowania egzekucyjnego.

Umowa służbowa,

dotycząca

przyjęcia na listonosza wiejskiego.

§ 1.

. zostaje ustanowiony listonoszem wiejskim przy c. k. Urzędzie pocztowym na zasadzie ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia postanowień normalnych o pełnieniu czynności służebnych przy urzędach pocztowych I. i II. klasy i stosunkach służbowych użytych do tego organów.

Tenże zobowiązuje się objąć wspomnianą posadę w dniu i spełniać osobście połączone z nią czynności służbowe wiernie i sumiennie stosownie do obowiązujących w tym względzie instrukcyi oraz szczególnych wskazówek, wydanych przez Dyrekcyę poczt i telegrafów, jej delegowane organa i naczelnika urzędu.

§ 2.

Czynności służbowe listonosza wiejskiego obejmują:

1. Pełnienie służby listonosza wiejskiego dla miejscowości względnie części miejscowości i zabudowań, oznaczonych w przepisanej każdorazowo marszrucie, zapomocą obchodu listonosza wiejskiego, który ma być przedsiębrany $\frac{\text{na dzień}}{\text{na tydzień}}$ z uwzględnieniem czasu marszu i zatrzymania się, ustalonego w marszrucie.

2. Doręczanie w rejonie doręczeń miejsca siedziby poczty względnie okręgu zewnętrznego zapomocą obchodu dla doręczeń, przedsiębranego $\frac{\text{na dzień}}{\text{na tydzień}}$

3. Przedsiębranie $\frac{\text{na dzień}}{\text{na tydzień}}$ obchodu posłaniczego z

do, i z do według oznaczonego każdorazowo porządku kursów.

4. Pełnienie służby konwojowej przy przewozie poczty $\frac{\text{tranwajem}}{\text{koleją}}$ z

do i z do w przepisany każdorazowo czasie.

5. Pełnienie służby załadowczej w ciągu potrzebnego na to czasu.

Szczegóły co do załatwiania czynności służbowych, wymienionych w punkcie będą ustalone w podziale służby, zatwierdzonym przez c. k. Dyrekcyę poczt i telegrafów, którego odpis wręczy się każdorazowo listonoszowi wiejskiemu.

Czas trwania czynności służbowych, przyjętych przez listonosza wiejskiego, wynosi obecnie godzin na tydzień.

§ 3.

Jeżeli wskutek spóźnienia się poczty, warunków atmosferycznych, stanu dróg itd. zajdą zmiany co do czasu, podanego w podziale służby, jest listonosz wiejski mimo to obowiązany załatwiać punktualnie wymienione czynności służbowe.

Ze względów służbowych może nadto Dyrekcyja poczt i telegrafów zarządzić każdej chwili potrzebne zmiany co do wymienionych czynności służbowych, o ile przez to nie zachodzi istotna zmiana w zobowiązaniach, przyjętych przez listonosza wiejskiego.

Za istotną zmianę należy uważać:

1. jeżeli ma się przeprowadzić zupełną zmianę sposobu wykonywania służby albo jeżeli chodzi o przeniesienie służby z jednego wiejskiego okręgu doręczeń pewnego urzędu pocztowego do innego wiejskiego okręgu doręczeń;

2. jeżeli tygodniowy czas trwania służby, po-
dany w § 2., ma przekroczyć tę granicę, przy której
w myśl postanowień normalnych zachodzi pod-
niesienie wynagrodzenia na bezpośrednio wyższy
stopień;

3. jeżeli czynności służbowe, które ograniczały
się do pewnej pory dnia (przedpołudnie, popołudnie
lub noc), będą przełożone na inną porę dnia.

Takie zmiany istotne w przyjętych czynnościach
służbowych można zarządzić tylko za zgodą listo-
nosza wiejskiego.

§ 4.

Postanowienia normalne co do pełnienia czyn-
ności służebnych itd., ogłoszone rozporządzeniem
Ministerstwa handlu z dnia 21. czerwca 1910, Dz.
u. p. Nr. 119, i przepisy, które ewentualnie wstąpią
w ich miejsce, jak również instrukcje, obowiązujące
co do czynności służbowych, wymienionych w § 2.,
i przepisy, którymi one będą w danym razie zastą-
pione, stanowią istotną część składową niniejszej
umowy.

§ 5.

Wynagrodzenie roczne, płatne w ratach mie-
sięcznych z dołu, oraz ewentualny dodatek nocle-
gowy listonosza wiejskiego i dodatek za służbę
nocną stosuje się do §§ 43. i 44. postanowień nor-
malnych.

Wynagrodzenie wynosi obecnie ze względu na
tygodniowy czas trwania służby, ustalony w § 2.
niniejszej umowy, . . K, dodatek noclegowy . . K,
a dodatki za służbę nocną . . K.

Ubiór służbowy, odznakę służbową listonosza
wiejskiego i przybory potrzebne do służby odda się
listonoszowi wiejskiemu do użytku względnie na
własność stosownie do istniejących w tym względzie
przepisów.

§ 6.

W razie nieuchronnej przeszkody w osobistem
wypełnianiu obowiązków winien listonosz wiejski
wskazać odpowiednią osobę dorosłą, która ma objąć
zastępstwo na jego koszt i niebezpieczeństwo.

§ 7.

Umowę niniejszą mogą obie strony wypowied-
zieć w terminie sześciotygodniowym. Bez względu
na termin wypowiedzenia może zarząd pocztowy
zarządzić w przypadkach, uregulowanych w po-
stanowieniach normalnych, wydalenie listonosza
wiejskiego ze służby za karę albo zawieszenie go
w służbie i w poborach.

§ 8.

We wszystkich sporach, wynikających z umowy
niniejszej, dla których w myśl ustawy nie jest wy-
znaczony pewien szczególny sąd właściwy, ma skarb
prawo, jeżeli występuje jako powód, odnosić się do
rzeczowo właściwych sądów w siedzibie c. k. Pro-
kuratorji skarbu w

§ 9.

Listonosz wiejski potwierdza, iż otrzymał jeden
egzemplarz postanowień normalnych co do pełnienia
czynności służebnych przy urzędach pocztowych
I. i II. klasy i co do stosunków służbowych użytych
do tego organów, oraz jeden egzemplarz

W dowód tego spisano umowę niniejszą w po-
dwójnem wygotowaniu i zaopatrzone ją podpisami
obu stron: jeden jej egzemplarz przechowa się
w Dyrekcyi poczt i telegrafów do użytku urzędowego,
a drugi wyda listonoszowi wiejskiemu.

. , dnia 19 . .

. , dnia 19 . .

Znany nam osobiście podpisał umowę powyższą
własnoręcznie.

Świadek.